

1. Cre - din - ța dar nu pri - meș - te Pâ - nă nu se

lă - mu - reș - te Ca și a - u - rul prin foc.

Dom-nul prin pa - timi vo - ieș - te Pe ca - re's a -

leși a'i creș - te Și le pre - gă - teș - te loc.

2. Domnul în inimă ție Chipul Său vrea să-l înscrie
Când pătimești aicea Cum El făcu trupu-acesta,
Așa vrea și pe acela Prin patimi a-l câștiga.

3. Pe cei nesupuși patima Îi învață a asculta,
Domnului a se preda. El din nou le dă putere,
Prin smerenie sfințire, Le-nnoiește viața.

(245)

4. Patima ne-nțelepțește, Sufletul ne mântuiește.
Din cursa lumii-acestea Ea-i ca un înger păzitor.
Care pe noi de multe ori Nu ne las-a luneca.

5. Patima pe noi ne-nvață A cânta psalmi de viață
Și acolo a sili Cu cei fericiți lângă tron.
Și toți din harfe cântă-n cor Cu ei împreun-a fi.

6. Prin patimi se-ndreptățește Și trupul ni se sfințește
În mormânt a odihni. Ea e ca un bun vestitor,
Cum ivește ziua în zori Și morții toți vii vor fi.

7. Patima îi întărește În credință și-i smerește,
Pe toți care vor răbda. Aici patima e cam grea,
Dar sus ne dă moștenirea, Cari toți n-o pot căpăta.

8. Fraților, patima asta Au suferit toți aicea,
Ucenicii Lui Christos, Că mult au fost ei prizoniți
Și pân' la moarte chinuiți Au suferit aici jos.

9. Deși cu toată puterea, S-au jertfit cu toată voia,
În lucrul lui Dumnezeu. Nimic nu le-a fost în zadar.
Că Dumnezeu cu al Său dar, Le-a dat ajutorul Său.

10. Că prin cele mai mari dureri Inima râvnește la cer
Pe El mai mult a-L iubi Și nu-ncetează a-L ruga:
Fă-mă vrednic de moartea Ta, Cu Tine să pot trăi.

11. Când suspinul se-nmulțește Atunci duhul biruiește
Și iadul s-a nimici. Atunci cine poate gândi,
Câtă bucurie va fi Când pe Domnul L-am privi.

12. Isuse dă-ne'a ne sili, Sus către Tine a pași.
Până va veni ora. După ce am sfârși lupta.
Îngerii pe mâini ne-or purta Și ne-or duce-n casa Ta.